

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศจะสำเร็จด้วยดีขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือการศึกษา การศึกษามีหน้าที่พัฒนาคนเพื่อไปพัฒนาประเทศ การที่จะพัฒนาประเทศให้ได้ผลตามที่วางไว้ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรของประเทศเป็นสำคัญ ประชากรที่มีคุณภาพสูงคือผู้ที่มีการศึกษาสูง มีความรู้ ทักษะและความสามารถที่จะนำความรู้ที่มีไปใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาจึงเป็นหัวใจของการพัฒนา นั่นคือ การศึกษาเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศ

ระบบการศึกษาในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิด “สังคมเรียนรู้ (Knowledge society)” ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคม ต้องมีความใฝ่รู้อันนำไปสู่ “สังคมแห่งความคิด (Thinking society)” เพราะในอนาคตการวัดความเจริญทางสังคมจาก อัตราการรู้คิด (metal literacy rate) และอัตราการรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองของคนในสังคมมากกว่าการที่จะวัดจากอัตราการรู้หนังสือเพียงอย่างเดียว ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสังคมที่มีความเจริญแล้ว ระบบการศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการคัดแยกคน เพื่อเข้าสู่การศึกษาที่สัมพันธ์กับอาชีพในอนาคต อันเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสังคมมนุษย์กับระบบการศึกษาย่อมเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง (ประกายทิพย์ โภคสวัสดิ์, 2545)

ปัจจุบันทั่วโลกให้ความสำคัญกับการลงทุนทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ซึ่งความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคม ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้สนับสนุนให้มีการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการศึกษา ส่งผลให้อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาต้องหันมาคิดค้นนวัตกรรมต่างๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ (สัมฤทธิ์ กางเพ็ญ, 2545) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) จึงเป็นเครื่องมือที่มีพลานุภาพสูงในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา เช่น ช่วยนำการศึกษาให้เข้าถึงประชาชน ส่งเสริมการเรียนรู้ต่อเนื่องระบบโรงเรียนและการเรียนรู้

ตามอรรถาธิบาย ช่วยจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารและจัดการ ช่วยเพิ่มความรวดเร็วและความแม่นยำในการจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การเก็บรักษา และการเรียกใช้ในกิจกรรมต่างๆ ในงานจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยการเรียนการสอน

จากคำกล่าวที่ว่า “ถ้าเราให้ปลา เขากินอิ่มได้เพียงมือเดียว ถ้าเราสอนวิธีหาปลา เขาจะหาปลารับประทานได้เองตลอดชีวิต” (Give a man a fish and he can eat for a day. Teach a man to fish and he can eat for the rest of his life) จะเห็นได้ว่าการสอนวิธีการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้มีความสำคัญยิ่งกว่าการให้ความรู้ เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถหาความรู้ใหม่ๆ และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนทุกระดับ เป็นการพัฒนาคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติในยุคเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า เศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge-based Learning Economy) (น้ำทิพย์ วิภาวิน, 2546) ซึ่งจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศดังที่เกริ่นมาข้างต้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีบทบาทต่อระบบการศึกษาและวิธีการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดแนวทางใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการศึกษารูปแบบเดิมดังนี้

1) บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อวิธีการเรียนการสอน ผู้เรียนจะเรียนเมื่อต้องการเรียนเท่านั้น กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเลือกวิชา เวลา สถานที่ ได้ตามความสนใจ โดยไม่ต้องมีตารางเรียน ไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน และสามารถเลือกศึกษาตามเรื่องที่ตนเองอยากรู้ ซึ่งอาจเลือกเรียนด้วยตนเองเพียงลำพัง หรือเรียนรู้พร้อมๆ กับผู้อื่นที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันก็ได้ ลักษณะการเรียนรู้จะเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ต่างๆ ทั่วโลกโดยไม่มีขีดจำกัดด้านเวลา และสถานที่ เพราะผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยระบบออนไลน์ทั่วโลก และการเรียนรู้จะเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต กล่าวคือ รูปแบบการเรียนรู้ และเป้าหมายของการศึกษาได้เปลี่ยนไปจากเดิมกล่าวคือ ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาและมีอาชีพแล้วยังสามารถเรียนรู้ศึกษาเพิ่มเติมในสาขาที่สัมพันธ์กับหน้าที่การทำงานที่ตนปฏิบัติในการนำมาสู่การพัฒนางาน พัฒนาคน และพัฒนาสังคมด้วย

2) บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอน โดยครูผู้สอนเปรียบเสมือนที่ปรึกษา กล่าวคือ หน้าที่และบทบาทของครูผู้สอนจะเปลี่ยนจากการบรรยายหน้าชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวมาเป็นการกล่าวนำเข้าสู่บทเรียนและทำหน้าที่เป็นเพียงผู้แนะนำให้คำปรึกษา และแก้ปัญหาให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น และการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอนสามารถติดต่อผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในชั้นเรียนเสมอไป รูปแบบการเรียนการสอนจึงเป็นแบบส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น

จากแนวโน้มและบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อระบบการศึกษาและวิธีการสอนดังที่กล่าวข้างต้น สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ก็ได้ให้ความสนใจที่จะนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาในสถาบัน ซึ่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยประกอบด้วยโปรแกรมวิชา 8 โปรแกรมคือ โปรแกรมวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ นิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ จิตวิทยา และบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ก็ได้สนองนโยบายสถาบันเช่นกันในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอน อันเนื่องจากการขยายตัวของสถาบัน จำนวนของนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ลักษณะการเรียนการสอนกับนักศึกษากลุ่มใหญ่ อาจารย์มีจำนวนจำกัด มีปัญหาด้านสถานที่ ไม่มีห้องเรียนที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับนักศึกษาจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัย จึงคิดว่า มีความจำเป็นต้องศึกษาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ซึ่งมีลักษณะที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ (Anywhere&Anytime) โดยการเรียนรู้ผ่านสื่อต่างๆ อาทิ บทเรียนออนไลน์ (E-learning) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction: CAI) สื่อประสม (Multimedia) การจัดการเรียนการสอนทางไกล (Video-Conference) และการสืบค้นข้อมูลจากออนไลน์รูปแบบต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสื่อเหล่านี้จะช่วยตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลและชุมชน ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนแก้ปัญหาความไม่เพียงพอของห้องเรียนและข้อจำกัดด้านเวลา โดยนำเอาสื่อช่วยสอนมาใช้

ดังนั้นการศึกษาเรื่องการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เจตคติ ความต้องการและปัญหาการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามาใช้ เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของโปรแกรมวิชาต่างๆ ใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต จึงนับเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ เพื่อเป็นแนวทางและการกำหนดนโยบายด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่สามารถส่งเสริมความรู้ และการพัฒนาตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งตอบสนองกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 66 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และที่สำคัญให้ผู้เรียนมีความสุขกับการศึกษาในยุคสังคมสารสนเทศ ภายใต้ปรัชญาสถาบันที่ว่า “เทคโนโลยีก้าวไกล อยู่ที่ไหนก็เรียนได้ ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน”

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- 2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามาใช้สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- 3) เพื่อศึกษาความต้องการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- 4) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

3. ขอบเขตของการวิจัย

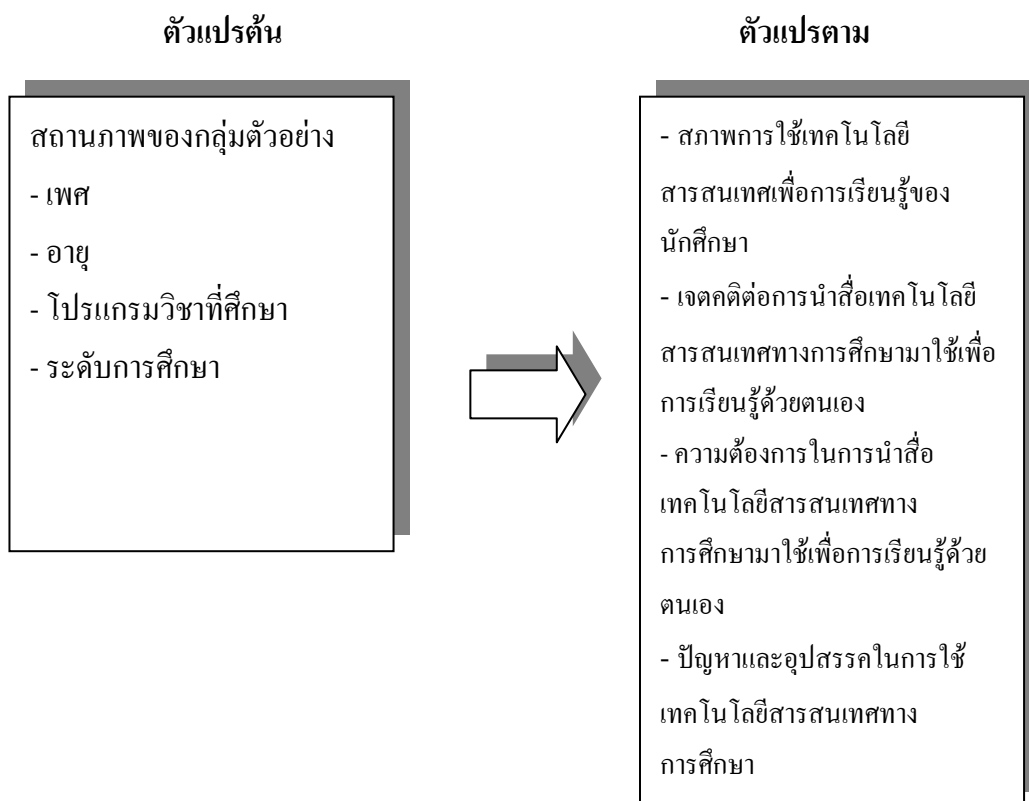
- 1) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ นิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ จิตวิทยา และบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2546
- 2) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ Yamane ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 373 คน และกำหนดกลุ่มโดยคิดเทียบสัดส่วน

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาค่าการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

- 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษา
- 2) ตัวแปรตาม แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา เจตคติต่อการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามาใช้เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความต้องการในการนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามาใช้เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

แผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ นิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ จิตวิทยา และบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2546 และตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงโดยปราศจากอคติโดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นจริง

6. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1) เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่างๆ อาทิ คอมพิวเตอร์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์การศึกษา ดาวเทียมสื่อสาร เพื่อช่วยในการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า ข้อมูล ข่าวสาร

2) สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา หมายถึง เครื่องมือช่วยสอนในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาทิ การศึกษาทางไกลโดยผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ (Video conferencing System) สื่อประสม (Multimedia) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) วิดิทัศน์ตามอัธยาศัย (VOD) อินเทอร์เน็ต และบทเรียนออนไลน์ (e-Learning) เพื่อช่วยจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

3) การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาประเภทต่างๆ อาทิ บทเรียนออนไลน์ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิดิทัศน์ตามอัธยาศัย วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์การศึกษา การศึกษาทางไกลโดยผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ ที่ครูผู้สอนจัดสรรให้ โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน โดยอาจารย์ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ ให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น

4) นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษา โปรแกรมวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ นิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ จิตวิทยา และบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ประจำปีการศึกษา 2546

5) คอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกสร้างขึ้นใช้งานแทนมนุษย์ในด้านการคิดคำนวณ การใช้งานและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การรับส่งข้อมูล จัดเก็บข้อมูล สืบค้นข้อมูล การประมวลผลจากข้อมูลต่างๆ และการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนผู้เรียนกับครูผู้สอน

6) วิทยุกระจายเสียง (Radio Broadcasting) หมายถึง ระบบการรับส่งข้อมูลข่าวสารด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าหรือคลื่นวิทยุ โดยไม่ต้องใช้สายเชื่อมต่อกันระหว่างเครื่องรับกับเครื่องส่ง โดยการถ่ายทอดการกระจายเสียงมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับฟังได้รับข่าวสารความรู้ต่างๆ พร้อมกันจำนวนมาก เพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนในระบบการศึกษาปกติ

7) โทรทัศน์การศึกษา หมายถึง ระบบการส่งสัญญาณภาพและเสียงโดยอาศัยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าไปยังผู้รับที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ โดยภาพที่ผลิตขึ้นมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ พร้อมกันจำนวนมาก เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนในระบบการศึกษาปกติ

8) การศึกษาทางไกลโดยผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ (Video conferencing System) หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนและผู้เรียนไม่ต้องอยู่สถานเดียวกันและอาศัยระบบโทรคมนาคมช่วยในการส่งเนื้อหาบทเรียนให้ผู้เรียนที่อยู่ในสถานที่ต่างๆ สามารถเรียนรู้ได้และผู้เรียนสามารถซักถามข้อสงสัยต่างๆ กับผู้สอนได้โดยตรง

9) สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลายๆ ประเภทมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการในการนำเสนอ ในรูปของ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงมานำเสนอร่วมกัน โดยมีรูปแบบของข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ที่ได้มีการออกแบบนำเสนอไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อการเรียนการสอนศึกษาค้นคว้าและการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศโดยการใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกับอุปกรณ์อื่น เช่น เครื่องเล่น ซีดี-รอม เครื่องเสียงระบบดิจิทัล เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เป็นต้น

10) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง โปรแกรมการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นสื่อในกระบวนการเรียนการสอนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคอมพิวเตอร์กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำดับที่ละขั้น ตามความสามารถของตนจนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

11) วิดิทัศน์ตามอัธยาศัย หมายถึง ระบบที่นำภาพวิดิทัศน์มาบันทึกลงในระบบคอมพิวเตอร์ VCD DVD หรือ ถ่ายทอดภาพวิดิทัศน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน

12) อินเทอร์เน็ต หมายถึง เครือข่ายคอมพิวเตอร์และเครือข่ายของเครือข่ายประกอบด้วยเครือข่ายย่อยเป็นจำนวนมากต่อเนื่องเข้าด้วยกันภายในมาตรฐานเดียวกันเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้

13) บทเรียนออนไลน์ (e-Learning) หมายถึง การศึกษาเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะเรียนตามความสามารถและความสนใจของตน เนื้อหาของบทเรียนประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหวและเสียง โดยถูกส่งไปยังผู้เรียนผ่านเว็บเบราว์เซอร์ ส่วนการติดต่อสื่อสารระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนสามารถติดต่อปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านระบบเครือข่ายเช่นกัน

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการนำเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามาใช้ในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เหมาะสม
- 2) ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นแนวทางการส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม